

Dva skladatelja dominikanca

(Vinko Kuničić i Jordan Viculin)

Nikša Njirić, Zagreb

Dominikanski red dao je hrvatskoj glazbi niz istaknutih poslanika - znanstvenika, skladatelja, melografa, zborovođa i orguljaša.¹ Među njima su - spomenemo li samo neke od najznačajnijih - Antonin **Zaninović**, Anđelko **Fazinić**, Jordan **Kuničić**, Vinko **Kuničić**, Jordan **Viculin**.

Protekle, 1994. godine, obilježene su obljetnice potonje dvojice: 100. obljetnica rođenja Vinka Kuničića i 50 godina od smrti Jordana Viculina.² Tom je prigodom u okviru tribine "Utorak svetog Dominika" - Slovo o glazbenicima, održane 20. prosinca u Dominikanskom samostanu u Zagrebu, bilo - između ostalog - prikazano i njihovo stvaralaštvo. Želja je da se objavljivanjem prikaza likovi spomenutih skladatelja približe i širem čitateljskom krugu.

O Vinku **Kuničiću** dosad se malo pisalo.³ Najopsežniji prikaz njegova života i stvaranja objavio je o. Anđelko **Fazinić** povodom njegove smrti.⁴ Dodan je i popis Kuničićevih djela. Ovom će prigodom biti zabilježeni glavni biografski podaci o Kuničiću, te će se, uz općenit prikaz njegovih skladbi, progovoriti i o njihovim izražajnim obilježjima što će biti ilustrirano notnim primjerima.

O. Vinko Kuničić rođen je u Dolu na Hvaru 1. travnja 1894., a umro je u Starom Gradu na Hvaru 5. kolovoza 1980. Zaređen je 1916. U Dubrovniku je završio filozofiju i teologiju, a zatim je otišao na daljnji studij u Fribourg (Švicarska) gdje mu je predavač bio znameniti muzikolog Peter Wagner (1865.-1931.).⁵ Osim muzikologije diplomirao je paleografiju i klasičnu filologiju. Doktorirao je 1924. disertacijom *Quae ratio inter scriptores de musica medii aevi et philosophiam scolasticam existat*.⁶ Mjesta njegova službovanja su Starigrad, Bol, Šibenik, Zagreb, Dubrovnik i Split. Od 1944. do 1949. bio je direktor Muzičke škole u Dubrovniku.⁷

Kuničićeva glazbena ostavština čuva se u Dominikanskom samostanu u Zagrebu. Ona je nastajala od 1912. do 1968., nejednakim intenzitetom u pojedinim razdobljima. Fazinić piše da je vrijeme od 1949. do 1959., tj. za Kuničićeva boravka u Splitu, bilo najplodnije. Ovdje se može dodati kako su to osobito godine 1949. i 1950. Tada je gotovo jednoličnim ritmom, u skoro pravilnim vremenskim razmacima, stvarao po jednu, doduše neveliku skladbu. O tome

svjedoči slijed nadnevak, označenih u notama, npr. u studenom 1949: 13., 15., 17., 20., 22., 23., 24., 26., 28., 30. Čini se da je Kuničić svoje skladbe stvarao samozatajno, reklo bi se "za svoju dušu". Toj pretpostavci u prilog govori i činjenica da je skladbe vrlo rijetko potpisivao punim imenom i prezimenom; obično se služio inicijalima (V.K.) ili pak pseudonimima.⁸ Osim toga, nije poznato (barem potpisanom) je li koja njegova skladba objavljena. Kako je Kuničić djelovao i kao reproduktivni glazbenik (imao je ugodan baritonski glas, dobro svirao orgulje i ravnao crkvenim zborovima), vjerojatno je izvodio i vlastite skladbe.

M. K. Kuničić o. p.

QUAE RATIO
INTER SCRIPTORES DE MUSICA
MEDII AEVI
ET
PHILOSOPHIAM SCHOLASTICAM

EXISTAT

P. Vincentius Kuničić o. p.
PARS PRIOR

DISSERTATIO, QUAM AD GRADUM DOCTORATUS
OBTINENDUM IN FACULTATE PHILOSOPHICA
UNIVERSITATIS FRIBURGENSIS
PRAESENTAVIT
P. VINCENTIUS KUNIČIĆ O. P.

Djela što ih je Kuničić pisao pripadaju u najvećem svom dijelu vokalnoj (zbornoj) glazbi duhovnog sadržaja. Malo je skladbi svjetovnog sadržaja, a isto tako i instrumentalnih. Vokalne skladbe mogu se razvrstati po obliku i po tematskom obilježju teksta. Tako se među njima mogu naći: a) mise, b) skladbe posvećene Srcu Isusovu (znatan dio njih čine himni u prijevodu M. Pavelića), c) skladbe posvećene Blaženoj Djevici Mariji (*Litanije Lauretanske* skladane su čak 15 puta!), d) himni u čast dominikanskih i drugih svetaca,⁹ e) skladbe različite duhovne tematike (*Divnoj dakle*, *Tantum ergo* i *Smiluj mi se* skladane su također višekratno), f) moteti, pretežno latinski, g) skladbe svjetovnog sadržaja i h) dvije orguljske fuge.¹⁰

Stilski izraz u Kuničićevim djelima oslanja se na tradicionalni glazbeni jezik u melodijskom, harmonijskom i ritamskom pogledu. Prevladavaju dur tonaliteti. I metrika je tradicionalna, ali nalazi se i mjera 5/4 (*Na Isusov se spomen sam*, 1959).

Divnoj dakle iz 1931. primjer je jednostavne zborne skladbe koja velikom broju crkvenih zborova omogućuje izvedbu bez poteškoća:

Moderato quasi lento

Mješoviti zbor *pp* Div - noj da - kle taj - ni o - voj
 kla - njaj - mo se smjer - no - mi.

Hvalospjev *Tebe Boga* [hvalimo] za muški zbor djelo je mladoga Kuničića (1920.). Premda pokazuje stanovite harmonijske nespretnosti, u cjelini je zanimljivo. Na 14 odlomaka različitoga ili sličnog glazbenog sadržaja otpjeva se pučkim napjevom iz Dalmacije:

[Muški zbor] Pu - na su ne - be - - sa i zem - lja
 ve - li - čan - stva sla - - ve Tvo - - je.

Široko je razrađen 15., završni odsjek (4 sola i tutti).

Kuničić ipak ne ostaje unutar dursko-molskog sustava: u nekim je skladbama ostvario modalni izraz. Tako su od 8 *Otpjeva na čast Srca Isusova* (1950.) 4 u modusima (dorskom, frigijskom, lidijskom i miksolidijskom) što je i sam skladatelj posebno označio:

Adagio

S A *p* O sve - to Sr - ce I - su - so - vo,

I *Smiluj mi se* (Ps. 50) za mješoviti zbor je u frigijskom modusu. Slično kao u skladbi *Tebe Boga* i u ovoj su odsjeci označeni parnim brojevima odgovori na prethodne odsjke, ali ovdje imaju recitativno obilježje. Imitacije motivički podsjećaju na Bachovu fugu u b-molu (*Das Wohltemperierte Klavier, I/22*). One su kao i završna fuga (*Slava Ocu*), primjeri Kuničićeve sklonosti polifonom načinu oblikovanja glazbenih misli:

Moderato Gle, ti lju - biš i - -
 Mješoviti zbor (7.) *p* Gle, ti lju - biš
 Gle, ti
 - - sti - nu, sa -
 lju - biš i - sti nu
 i - - sti - nu, sa -
 lju - biš i - sti nu.

Iz obilja Kuničićevih skladbi (ukupno 148, koliko ih je pronađeno u ostavštini) upozoreno je samo na neke od onih koje autor ovog prikaza drži zanimljivima. Temeljitiya analiza Kuničićevih djela svakako bi otkrila više takvih obilježja nego što se to moglo u ovom pristupu Kuničićevu stvaralaštvu. Bilo bi potrebno objaviti izbor njegovih skladbi te bi one od pukog postojanja "na papiru" mogle zaživjeti i tako obogatiti izvođačku praksu hrvatske crkvene (duhovne) glazbe.

* * *

I drugi skladatelj dominikanac, o. Jordan **Viculin** potječe - kao i Kuničić - iz srednje Dalmacije. Rođen je 16. rujna 1893. u Kaštel Lukšiću, prema tome je i po godini rođenja blizak Kuničiću. Oba su i zaređena iste godine: 1916. Ali, dok je Kuničiću Providnost udijelila dug život (86 godina), Viculin je tragično završio svoj život navršivši tek 50 godina. Poginuo je, naime, u dominikanskom samostanu u Zagrebu za vrijeme zračnog napada savezničkih zrakoplova 22. veljače 1944. Ima jedna čudna slučajnost: na omotu svoga najopsežnijeg djela, glazbenog misterija *Magnificat*, Viculin je napisao: Zagreb, na blagdan Sv. Cecilije 22.XI.1943. Nije mogao slutiti da ga točno za tri mjeseca više neće biti među živima.

U Dubrovniku je završio filozofiju i teologiju te predavao na tamošnjoj Visokoj bogoslovnoj dominikanskoj školi. Glazbenu poduku dobio je od o. Antonina Zaninovića, a 1920. odlazi u Klosterneuburg kod Beča da u crkvenoj glazbenoj akademiji proširi svoje znanje. Vraća se u Dubrovnik, a od 1930. je u Zagrebu.

O. Jordan Viculin

I o Viculinu kao glazbeniku malo se do sada pisalo. Negdje je samo spomenut, a dva članka pružaju jasniju sliku o njemu.¹¹ Premda se s obzirom na tako slabu obaviještenost o sebi Viculin ne čini skladateljem vrijednim pozornosti, ipak jedna činjenica svjedoči o njegovu ugledu među crkvenim glazbenicima: za vrijeme svog boravka u dubrovačkom samostanu poznati skladatelj crkvene glazbe Peter Griesbacher (1864.-1933.) posvetio mu je motet *O Thoma* (objavljen kao glazbeni prilog u *Sv. Ceciliji* 1927., br. 3). Osim toga neke su mu skladbe tiskane u *Hrvatskom crkvenom kantualu* (v. Popis).

Viculinova glazbena ostavština također se nalazi u dominikanskom samostanu u Zagrebu. Osim spomenutog *Misterija* koji je relativno opsežnije djelo ostale su skladbe zalijepljene u tvrdo uvezanu bilježnicu formata nešto šireg od A 4. Autor ju je naslovio: *Zbirka nekih mojih vokalnih i instrumentalnih kompozicija*, 1942. Jasno je, dakle, da tu nije sadržan čitav Viculinov glazbeni opus.¹²

U usporedbi s Kuničićevom glazbenom ostavštinom Viculinova je opsegom znatno manja, ali bilježnica sadrži i tiskane skladbe, uglavnom iz *Sv. Cecilije i Gospine Krunice*. Razumljivo je da je Viculin kao crkveni glazbenik najviše pozornosti poklonio uglazbljivanju duhovnih tekstova. Neki su, naravno, isti kao i kod Kuničića (*Tantum ergo; Juravit; Smiluj mi se, Bože*). Ono što se kod Viculina naročito ističe, njegova je odanost svetoj krunici; na temelju rada s mladim krunicarima nastao je niz prigodnih skladbi.

Dok se je Kuničić u pogledu instrumentalne glazbe (najčešće u ulozi pratnje) ograničio samo na orgulje, Viculin poseže za različitim instrumentalnim sastavima (gudački kvartet, tamburaški orkestar, limena glazba). Svoje nastojanje oko razvoja tamburaške glazbe izrazio je u nizu članaka, ponekad i polemičkih. (v. Spisi).

Viculinov glazbeni jezik je tradicionalan, klasičan; u melodiji, ritmu i harmoniji vrlo jednostavan. On u stanovitom smislu piše "popularnu" glazbu kakvoj pripadaju npr. njegove prigodne skladbe. U okviru takvog načina izražavanja očituje se njegova melodijska invencija:

Mladokruničarska himna - pripjev

S
A

Pre - do - bom Go - spin lik, u du - ši

bla - žen god. Nek je - kne svud tvoj klik

i svud ti pra - ti hod!

Glavovir
(Orgulje)

Ali i u drugim djelima očituje se ta osobina; najljepši je primjer za to njegova često izvođena skladba *Kraljice svete krunice*:

Ulmjereno

Mješoviti zbor *mf*

1. Kra - lji - ce sve - te kru - ni
2. Di - vno si - ŕu - do stvo - ri -

ce, bes - kraj - ne sre - ŕe
la, la, ni - cu - kud - ŕe si

mo - da - rel - la,

f

An - gje - la Go - spo - da - ri - ca!

f

O Ma - ri - jo, Ti ŕar - si dje - vi - ca,

f

Ti si ru - za, lji - ljan - cviet!

Za *Magnificat*, glazbeni misterij u tri dijela, namijenjen scenskom izvođenju, tekst je napisao pjesnik dominikanac Rajmund Kupareo. Sadržaj se temelji na biblijskom prikazu ozdravljenja nijemog Zakarije koji nije vjerovao da će mu već starija žena Elizabeta roditi sina. Progovara i nijemi dječak kojeg Isus (dječak) iscjeljuje. Na kraju se pjeva *Veliča duša moja Gospoda*.

Uz soliste, mješoviti zbor i dvoglasni dječji zbor (anđeli) sudjeluje gudački kvartet, glasovir i krilnica (služi za zvukovnu ilustraciju lova). Jednostavnost Viculinove tehnike očituje se u glasovirskoj dionici koja je u najvećem dijelu izvod gudačkih dionica. Glasovir i gudački kvartet nastupaju zasebno ili zajednički pa tako nema individualizacije glazbala – gudačkoga kvarteta s jedne i glasovira s druge strane. Takva dispozicija, međutim, povećava mogućnosti izvedbe jer glasovir može preuzeti ulogu gudačkoga kvarteta. U nekim cjelinama uočljiv je i tipičan glasovirski slog, pa se tu, naravno, ne može priključiti gudački kvartet.

Neka glazba ovoga djela bude predstavljena ulomcima Uvoda i himničkog završetka:

Ulmjereno

Andeli S A *p*

Zdra - vo, ne - be - ska Kra - lji - ce!

Glasovir (Gudački kvartet) *p*

f

Marija *f*

Ve - li - ŕa du - ŕa mo - ju Go - spo - di - na.

Zbor Glasovir (Gudački kvartet) *f*

i po - tom - stvu nje - go - vu do - vi - je - - ka.

Kompozicijska struktura *Magnificata* je mozaička; to nije niz velikih prizora već manjih glazbeno-scenskih cjelina.

Šteta je što Viculin ni u ovom djelu (što je vidljivo iz notnih primjera), a i u drugima, ne usklađuje uvijek glazbeni naglasak s govornim, pa dolazi do metričkoga i melodijskog isticanja nenaglašenih slogova. Taj se nedostatak kod Kuničića pojavljuje u znatno manjoj mjeri.

Ocjenjujući Viculinovo stvaralaštvo u cjelini može se reći da je on solidno obrazovan glazbenik koji se služi jednostavnim izražajnim sastavnicama. Stvara male oblike u kojima se pokazuje nadarenim melodičarem. Glazbu stavlja u službu svoje misionarske zadaće. Kao takvome pripada mu u hrvatskoj crkvenoj/duhovnoj glazbi dolično mjesto.

POPIS DJELA J. VICULINA¹³

1. VOKALNE SKLADBE

a) Duhovne

1. *Tantum ergo*. Mj. zb., D. T.: *Sv. Cecilija* XVIII., 1925., 6, gl. prilog; *HCK*, 1934., 441-442.
2. *Juravit Dominus*. M. zb., Es. T.: *Sv. C.* XX., 1926., 4, gl. pr. Za mladu misu.
3. *Himna blaženoj Ozani Kotorki*: (Dinko Ljubić). Za dva jednaka glasa, org., G. T.: *Gospina Krunica*, XIV., 1930., 7.; *Sv. C.*, XXV., 1931., 1, gl. pr. (*U čast bl. Hozane*).
4. *Kraljice svete krunice* (Velimir Deželić st.). Mj. zb., G. T.: *Sv. C.*, XXVII., 1933, 5, gl. pr.; *G. Kr.*, XVIII., 1934., 1; *HCK*, 1934., 498-499. Za limenu glazbu instr. Dragutin Šmid.
5. *Litanije Lauretanske*. Trogl. zb.: a., t., b., F; s. a.
6. *Sveta Marijo*. Trogl. m. zb., G; s. a.
7. *Litanije Lauretanske*. Trogl. zb.: a., t., b., gud. kv., E; s. a. Skladano djelomično, *Sveta Marijo* od L. Perosija.
8. *Tebe Boga hvalimo*. Dva jednaka glasa, org., F; s. a.
9. *Smiluj mi se, Bože*, ps. 50. Trogl. zb.: a., t., b., A; s. a.
10. Isti naslov., trogl. zb.: s., a., b., g - B; s. a. Isto u f - As.

b) Prigodne i namjenske¹⁴

11. *Pjesma mladih junaka*. Jednogl., glas., F. T.: *Andeo čuvar*. (Ljubomir Maraković). T. i kao dopisnica.
12. *Svome ocu* (L. Perinić). Dvogl., glas., B. Akademija u čast dubrovačkog biskupa Carevića, 9. listopada 1929.
13. *Mladokruničarska himna* (Marko Soljačić). Jednogl., org., (glas.), B. (rkp.) T.: *G. Kr.*, XVI., 1932., 10, A. T. i kao poseban otisak. Verzije za mj. zb. (B) i limenu glazbu (B, instr. Vjekoslav Ráha).
14. *Pjesma uz posvetu kruničarskog barjaka* u Peščenici-Lekeniku 25.V.1933. (Ana Otrok). Dvogl. zb., D.
15. *Pozdrav Vinagorskoj Gospi* (Ilija Gavrić D.I.). Kao za mj. zb., A; 1933. Po želji vinagorskog župnika Vukine.
16. *Mojoj majci* (Ivan Ev. Šarić). Trogl. ž. zb., org. (glas.), E; s. a.
17. *Nek se ori!* Jednogl., F; 1933.
18. *Ja sam sirota*. Mj. zb., B; s. a.
19. *Koncert u šumi*. Dvogl., C; 1933. Za kruničarsku priredbu.
20. *Zaključna pjesma* za pastirski igrokaz *Izgubljeno janje*, jednogl., G; s. a. Za kruničarsku priredbu.
21. *Putujući agent* (šaljiva solo-scena). Jednogl., G; s. a. Za pokladnu kruničarsku priredbu.
22. *"Himna" Petrici Kerempuhu*. – Jednogl., C; s. a. Za kruničarsku priredbu.
23. *Kruničarska dična četo!* Dvogl., C. T.: *G. Kr.*, XX., 1936., 1. Dodan naknadno skladani pripjev (rkp.). Za limenu glazbu instr. D. Šmid.
24. *U slavu našeg Doma*. Mj. zb., A. Prigodom posvete hrv. kat., prosvj. doma u Vukmaniću 1937.

2. INSTRUMENTALNE SKLADBE

25. *Trio* za violinu, violu i violoncello na napjev njemačke crkvene pjesme, d. Šk. god. 1921/22. za vrijeme studija u Klosterneuburgu. Prvi put javno izvedeno na blagdan sv. Blaža u crkvi Sv. Blaža u Zagrebu, dne 3. veljače 1944.

(Kratka skladba u jednom stavku, a ne u klasičnom višestavačnom obliku).

26. *Koračnica "Maksimir"*. Limena glazba, B; s. a.

27. *Pozdravna koračnica ("Dobrodošlica")*. Tamburaški zbor, D; s. a.

Vokalne skladbe pod br. 4 i 14 udešene za limenu glazbu.

3. GLAZBENO-SCENSKO DJELO¹⁵

28. *Magnificat* (Rajmund Kupareo), glazbeni misterij u 3 dijela, Mj. zb., dj. zb., solisti, gud. kv., glas., krlinica; 1943. T.: Uvod, *G. Kr.*, XXVI, (XXVIII), 1944., 1-2.

4. OBRADBE

1. *Kraljice svete krunice* (napjev iz Maruševca). Dvogl., org., Es. T.: Kalendar *G. Kr.* za 1940.

Dodao gud. kv. za skladbe 2-5.:

2. Lorenzo Perosi: *Sveta Marijo*. T.1, t.2, b. ili alt solo, A.; s. a.

3. D. Canestrari: *Divnoj dakle*. A., t., b., G; s. a.

4. Kamilo Kolb: *Tantum ergo*. Dva jednaka glasa, org., Es; s. a.

5. P. Hespers O.P.: *Divne l' nade*. Himna u čast sv. Dominika. T.1, t.2, b., G; s. a.

6. *O Hostijo spasonosna*. Mj. zb., Es; s. a.

5. SPISI

(samo oni koji se odnose na glazbu)

1. *Za budućnost tamburice*. *Hrvatska prosvjeta*, IV., 1917., 315-337; V., 1918., 351-352. Pseudonim: A. Vojković.

2. *Za budućnost tamburice*. Ibid. V., 1918., 437-440. Pseudonim isti. (Odgovor na članak istoga naslova Alfonsa Gutschyja. Ibid. IV, 1917, 462-464.)

3. *Crkvena glazba u Beču*. *Sv. C.*, XVI., 1922., 2, 39-40.

4. *Crkveno-glazbene produkcije u Beču*. Ibid., XVI., 1922., 3, 77.

5. *Dr. P. Wagner: Koral i današnje muzičko osjećanje*. *Résumé*. Ibid., XXII., 1928., 1, 23-24.

6. *Orgulje u Cavtatu*. Ibid., XXII, 1928, 6, 268-269.

7. *Moderna crkvena muzika*. (*List dubrovačke biskupije*, XXIX, 1929, 1, 10-13; 4, 33-34; 5, 42-43.

8. *Vjera slavnih umjetnika*. *G. Kr.*, XIV, 1930, 8, 132-133. (O J. Haydnu i W.A. Mozartu.)

9. *Glazbenikovo čislo*. *G. Kr.*, XV, 1931, 7, 106. (O Chr. W. Glucku.)

10. *Misli prigodom objelodanjenja jednog crkveno-glazbenog djela*. *Sv. C.*, XXVII, 1933, 1, 11-13; 2, 50-52. (Gregor Schwake: *Das Volk lernt gregorianischen Choral*.)

11. *Tamburaški problem*. *Hrvatska tamburica*, II, 1937, 3-4, 17-19. (O skladanju za tamburaške sastave.)

BILJEŠKE

1 O tome piše A. Fazinić O.P.: *Glazbena djelatnost hrvatskih dominikanaca u ovom stoljeću*. *Sv. C.*, LII, 1982, 3, 53-55; 4, 82-83; LIII, 1983, 1, 3-5.

2 Kako se samo godinu ranije navršilo 100 godina od rođenja J. Viculina, priredbom je (s malim zakašnjenjem) obilježena i ta obljetnica.

- 3 Koliko je poznato, o njemu postoje kratke jedinice u izdanjima *Muzičke enciklopedije* (1. izd. Zagreb, JLZ, 1963, sv. 1, 73; 2. izd. ibid., 1974., sv. 2, 399) i samo malo opširnija jedinica u *Leksikonu jugoslavenske muzike* (Zagreb, JLZ "M. Krleža", 1984, sv. 1, 496). Samo je spomenut u knjigama L. Županović: *Stoljeća hrvatske glazbe*, Zagreb, Školska knjiga, 1980, 267 i *Crkvena glazba*, Zagreb, HKD sv. Ćirila i Metoda, 1988, 197. Sažeto je, ali ipak zaokruženo, prikazan Kuničićev život i rad u *Sv. C.*, 1982, 4, 83 (bilj. 1).
- 4 A. Fazinić; In memoriam - Vinko Kuničić. *Sv. C.*, LI, 1981, 1, 12-13.
- 5 O njemu je i sam Kuničić pisao: *Predavanja dra Petra Wagnera. Sv. C.*, XVIII, 1924, 1, 43-45.
- 6 *Kakva je razlika između srednjovjekovnih pisaca o glazbi i skolastičke filozofije*. Prvi dio disertacije objavljen je u Zagrebu, vjer. 1934.
- 7 Iz spomenutog razdoblja pisca ovog prikaza s Kuničićem vežu osobni, vrlo srdačni odnosi.
- 8 Neki su pseudonimi: Iks Okniv (obrnuto od Vinko), V. Markov, V. Glavica, M. Jorine itd.
- 9 Kuničić je za te skladbe prevodio latinske tekstove himana, a neke je i sam napisao.
- 10 Razlika prema Fazinićevoj razdiobi Kuničićevih skladbi je u tome što je ovdje navedena posebna skupina u čast Srca Isusova te ona sa skladbama različite duhovne tematike.
- 11 Spomenut je u istim knjigama i na istim stranicama (bilj. 3) kao i Kuničić. Nakon Viculinove tragične smrti sa skupinom dominikanaca napisan je o njemu nekrolog (potpisan sa B.) u kojem je obuhvaćeno i ponešto iz njegova glazbenog djelovanja: + O. Jordan Viculin. *G. Kr.*, XXVIII, 1944, 3-4, 142-144. Više podataka donosi A. Fazinić u *Sv. C.*, 1982, 4, 83 (bilj. 1).
- 12 Petar Antun Kinderić iz franjevačkog samostana na Trsatu posjeduje ciklus katekizamskih popjevaka koje je Viculin skladao na stihove Stanka Banića. Ovom prilikom autor prikaza zahvaljuje o. Kinderiću na obavijesti.
- 13 Razjašnjenja uz popis djela. Iza naslova djela naveden je u zagradi - ako postoji i ako je poznat - autor teksta. Slijedi izvođački sastav, tonalitet, eventualno godina nastanka (ako ju je skladatelj naznačio), podaci o tiskanju i napomene skladatelja (obično o povodu nastanka skladbe) ili napomene tehničke naravi (od sastavljača popisa). Unutar svake skupine redosljed je - koliko je moguće - kronološki. Nedatirane skladbe navedene su redom kako dolaze u bilježnici. Može se pretpostaviti da su po postanku vremenski bliske onim datiranim koje im prethode ili im slijede. Manje uobičajene kratice: glas. = glasovir, T. = tiskano, gl. pr. = glazbeni prilog, s. a. = sine anno = bez (naznake) godine. Zbog položaja ove kratice ne može doći do zamjene s kriticama za sopran i alt koje su, osim toga, kad dolaze zajedno, odvojene zarezom. HCK = *Hrvatski crkveni kantual*.
- 14 U ovu su skupinu svrstane skladbe više ili manje nabožnog sadržaja te mali broj izrazito svjetovnih.
- 15 Fazinić (bilj. 11) navodi broj od 38 skladbi u bilježnici. Ovaj se popis završava rednim brojem 28, pa je do razlike moglo doći stoga što je on u taj broj uvrstio i obradbe te možda još i različite verzije pojedinih skladbi.

Mo. Matija Ivšić (u povodu 100. god. rođenja) *

Đuro Tomašić, Zagreb

Matija Ivšić rođen je 5. veljače 1894. u selu Bok, župa Sisak, od oca Franje i majke Marije Kovačić. Pučku školu je pohađao u Sisku a gimnaziju - zaslugom katehete Stjepana Buture - u Zagrebu. Njegovom zaslugom Ivšić je već od 5-og razreda gimnazije učio sviranje na glasoviru i nauku o suzvučju. Zadnja dva razreda gimnazije završio je u malom sjemeništu, jer je želio svećeničko zvanje. Već u 18-oj god. života, uočivši važnost liturgijske glazbe, prisustvovao je glazbenom tečaju *Cecilijanskog društva* (1912.g.).

Matija Ivšić

Tijekom teološkog studija učitelj crkvene glazbe i orguljanja bio mu je Franjo **Dugan** st. kojega je i zamjenjivao u sviranju na orguljama u zagrebačkim crkvama. Svećenički red je primio 1918. g. i službovao kao kapelan u Sisku gdje je intenzivno radio i na području crkvene glazbe u cecilijanskom duhu. Osnovao je prvo ženski a zatim i mješoviti pjevački zbor koji je kroz relativno kratko vrijeme bio sposoban izvoditi, između ostalih, i djela Palestrine i Rheinbergera. Djelovao je i kao orguljaš; tada je bio jedan od najspremnijih glazbenika u sisačkoj regiji.¹